

Folketingets Lovsekretariat

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 8681

Medlem af Folketinget Mette Thiesen (NB) har d. 9. september 2020 stillet følgende spørgsmål nr. S 1772 til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
303855

Spørgsmål nr. S 1772:

Dato
18-09-2020

”Er ministeren af den overbevisning, at det fortsat er den bedste løsning at lade akutte tvangsanbringelser være underlagt egenhændige formandsafgørelser, på trods af at halvdelen af akutte tvangsanbringelser er blevet ophævet efter klager?”

Svar:

Det er nødvendigt, at der kan træffes akutte afgørelser om tvangsanbringelser i konkrete situationer, hvor det ikke er muligt at få kontakt til forældrene, eller hvor forældrene ikke er i stand til at tage vare på deres eget barn. I de situationer er det nødvendigt, at kommunen kan reagere.

Det ville naturligvis være bedre, hvis også disse afgørelser kunne være lige så oplyste, som de almindelige sager i børn og unge-udvalget, men det er ikke præmissen for de akutte afgørelser. Der er præmissen, at der skal kunne træffes en afgørelse på kort tid pga. barnets sikkerhed og helt akut, og det kræver stor fleksibilitet. En fleksibilitet man ikke kan få, hvis hele udvalget skal kontaktes og samles først. Derfor er en formandsafgørelse langt mere effektiv, da den kan træffes hurtigt, uanset hvad tid på døgnet det er. På den måde sikrer vi at kunne gribe de børn, der har akut brug for hjælp – også når de har brug for det uden for almindelig åbningstid. Men retssikkerheden skal selvfølgelig være på plads, og netop derfor skal disse sager også inden for 7 dage forelægges for børn og unge-udvalget, så der kan træffes afgørelse om, hvorvidt anbringelsen skal opretholdes eller ej.

Men selvom kommunerne skal have muligheden for at gribe ind i akutte sager, viser disse tal mig, at det er helt afgørende at vi begynder at gribe ind tidligere. Kommunerne skal reagere og anbringe, før situationen spidser til og bliver akut. Ved at anbringe børnene tidligere, sikrer vi dem en ordentlig og rolig proces. Børnene kan nå at forberede sig, og sagen kan nå at blive tilstrækkelig oplyst.

Derfor vil regeringens kommende udspil Børnene Først have børnene i centrum i anbringelsessagerne, så børnenes behov sættes først. Vi skal forebygge omsorgssvigt og kaotiske anbringelser ved at anbringe tidligere, i stedet for at give forældrene så mange chancer, at vi ender i situationer, hvor akutafgørelserne bliver nødvendige.

Med venlig hilsen
Astrid Krag